

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld, 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 3 gld, 30 kr., za jeden mesec 1 gld, 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od četiristopne pet-vice po 6 kr., če se ostanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo

**IX. redni veliki skupščini
družbe sv. Cirila in Metoda
v Novem mestu
v torek, dne 7. avgusta 1894. leta.**

VSPORED:

- I. Sveta maša ob 1/2 11. uri v frančiškanski cerkvi.
- II. Zborovanje ob 1/2 12. uri v „Narodnem domu“.

- 1.) Prvostestnikov nagovor.
- 2.) Tajnikovo poročilo.
- 3.) Blagajnikovo poročilo.
- 4.) Nadzorništva poročilo.
- 5.) Volitev jedne tretjine odborikov.

Po pravilih izstopijo naslednji udje družbi-
nega vodstva: 1. Matej Močnik, 2. Ivan
Murnik, 3. dr. Josip Vošnjak, 4. Andrej
Zamejic.

- 6.) Volitev nadzorništva (5 članov).
- 7.) Volitev razsodništva (5 članov).

**Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda
v Ljubljani, 24. julija 1894.**

Prvostestnik:
Tomo Zupan.

Podpredsednik:
Luka Svetec.

Ljubljanske nemške šole.

I.

Pred nami se gomilično lično natisnena letna poročila raznih ljudskih šol v naši kronovini, veseli dokazi, da se narodna omika čedalje bolj razširja. Ta poročila podajajo obilo zanimivega statističnega gradiva in morda bomo o njih še obširneje govorili, danes pa se hočemo omejiti na nemške ljudske šole v Ljubljani.

Tu imamo celo vrsto učnih zavodov, na katerih je učni jezik nemščina. Ako bi ti zavodi služili samo nemškemu prebivalstvu v našem mestu, ako bi jih

obiskovali samo nemški otroci, želeli bi jim najbolj-
šega uspevanja. A ti zavodi ne služijo samo nem-
škemu prebivalstvu, v njih se nabaja nebroj sloven-
skih otrok in zato je naša dolžnost, da jih skrbno
opazujemo.

Vseh šoloobveznih otrok je v Ljubljani 4302. Od teh jih hodi v ljudske šole s slovenskim učnim jezikom 2418, v šole z nemško-slovenskim učnim jezikom 446 v razne nemške šole pa 931, ostali obiskujejo srednje ali strokovne šole.

Število nemške šole obiskujočih otrok je v razmerji s številom nemškega prebivalstva ogromno. Kdor bi iz tega sklepal na narodnostne razmere v našem mestu, bi mogel misliti, da je skoro polovica Ljubljanskega prebivalstva nemške narodnosti. Naši nasprotniki skušajo tudi res te številke izkoristiti v svoj namen in trobijo po svetu, da je v Ljubljani dosti več Nemcev, kakor se navadno trdi.

Statistika govori seveda povsem drugače in dokazuje, da je dobra polovica nemške ljudske šole obiskujočih otrok slovenske narodnosti. O vseh šolah — žalibog — nimamo natančnih podatkov, kar pa jih imamo, te naj navedemo.

Na štirirazredni šulvereinski deški ljudski šoli je bilo v minulem šolskem letu 210 učencev, mej temi 39 Slovencev.

Na petrazredni mestni nemški dekliški šoli je bilo 401 učenka, po narodnosti 204 Nemke in 179 Slovenk. V prvem razredu je bilo 25 Nemk in 45 Slovenk.

Kako pa je bilo razmerje na štirirazredni mestni nemški deški ljudski šoli, o tem ne vemo nič natančnega. Uradna „Laibacher Zeitung“ je sicer navedla natančno, koliko otrok je bilo v vsakem razredu — vseh vkupe je bilo 214 učencev — ni pa črhnila besedice o narodnostnem razmerju na tej šoli. Ni dvoma, da se je to nalašč zamolčalo. Tudi običajnega letnega poročila ni izdalo vodstvo te šole. Kar stori zadnja vaška šola v kakih Rovtjih, tega ni storilo vodstvo nemške ljudske šole v Ljubljani. In zakaj ne? Odgovor na to ni težak. Glasom posebnega ukaza dež. šolskega sveta je namreč v statistični pregled vsake ljudske šole po-

staviti tudi številke o narodnosti šolarjev. Tega pa vodstvo nemške mestne deške ljudske šole ni hotelo storiti, ker je hotelo prikriti resnico o narodnostnih razmerah na tej šoli. Bog ne zadene, da bi svet poznal imena to šole obiskujočih otrok, da bi izvedel, da sta dobri dve tretjini šolarjev slovenske narodnosti. To, jedino to je povod, da mestna nemška deška ljudska šola ni obelodanila letnega poročila. Da bi bila to storila na svojo pest, ne da bi bil v to privolil pristojni faktor, tega živ krst ne veruje.

Na podlagi zanesljivih informacij zamoremo trditi, da je na tej šoli vsaj 150 učencev slovenske narodnosti.

V rečenih treh šolah je torej mej 825 otroci 368 slovenske narodnosti. Ostali, nemške šole obiskujoči otroci zahajajo v razne privatne šole. S temi se tu ne bomo bavili. Ozirati se hočemo le na mestni nemški ljudski šoli, na katerih je mej 615 otroci 329, torej dobra polovica, slovenske narodnosti.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 26. julija.

Celjske paralelke.

Sedaj se je lotil vprašanja o Celjskih paralelkah tudi drug koalicijski list, „Neues Wiener Tagblatt“. Z gniljivimi besedami prosi in roti klub konservativcev, da odneha od te zahteve, naj se odreče solidarnosti s slovenskimi koaliranci glede te zahteve. Kažoč na koalicijo, ki je vzlic obilim slabostim vendar dokazala svojo življensko silo, pravi: ali naj ta koalicija po kratkem obstanku pride zopet v nevarnost, ne radi principijelnih nasprotstev, nego zaradi majhnega detaila? Slovence bi bilo opomniti, da so zadnjih petnajst let primeroma jako mnogo dosegli, in sicer tako v narodnostnem, kakor v političnem oziru izključno na troške Nemcev. Ako bi se dali Slovenci prisiliti k nepremišljeni, pre-nagljeni akciji, potem bi gotovo ne bili Nemci tisti, katere bi zadela odgovornost za tako ravnanje in ki bi imeli nositi njega posledice. — Če so Celjske paralelke nevažen detail, zakaj pa se jim Nemci tako silovito zoperstavljajo? Prav hvaležni bi tudi bili rečenemu listu, če bi nam imenoval tisto, kar

LISTEK.

Wolfov slovensko-nemški slovar.

Jedno najznamenitejših del slovenskega knjižtva leži pred nami dodelano do svoje sredine, prva polovica Wolfvega slov.-nemšk. slovarja, obsejajoča 883 + XVI. str. drobnega tiska. To spomeniško delo pa ni samo epohalno znamenje književne, ampak ob enem prosvetne in naravstvene delavnosti slovenskega naroda. V njem se zrcali z jedne strani eminentna moč znanstvenega teženja in nastojanja slovenskega uma, z druge pak visoka naravstvena čistost slovenskega duha, kateremu se je nasproti največjim zunanjim zaprekam, zatiranju in najneugodnejšim okoliščinam posrečilo ustvariti knjigo, v kateri se sredotočijo človeška zamiselnost, marljivost, vztrajnost, volja, požrtvovalnost in sijajna veledušnost. Ime ustanovitelja temu delu, knezoškofa Wolfa, katerega duševna plemenitost jedina je omogočila to delo, ostane slavno, častno in za vse veke z zlatimi pismenkami zabeleženo v knjigo slovenske povestnice, katera sicer skromna, a zato k sreči neomadežena niti z jedno kapljo tuje krvi, temveč popisana s trpljenjem in znojem je napolnjena najčistih činov,

činov prosvete in delavnosti. Ali baš zato sme Slovenec podčrtati se z njo ter crpiti iz nje najlepšo nado za bodočnost; kajti kar si posameznik ali pa narod pridobi s trudom in čisto dlanjo, to mu tudi ostane, to mu po naravnstvenih zakonih tudi obrodi s sadom in blagoslovom.

V potrjenje rečenega oglejmo si način, kakó je ta naš v pravem pomenu vsenarodni slovar nastal. Prva njegova podlaga je narodna književnost slovenska. V to podlago spadajo slovenski rokopiši predknjiževne dobe (do l. 1550): razne molitvice, izpovedi, sodiščne in druge prisege, pravila bratovščin, gospodarstvene ustanove ter slučajni slovenski zapiski. Druga podlaga temu slovarju so obilni in prevažni izdelki prve književne dobe: knjige lutriške. Tretja podlaga so mu velika raznovrstna zbirka katoliško-cerkvene književnosti, katera se je povzdignila na razvalinah lutriške pismenosti. Za nji prihajajo viši, umetni izdelki Vodnikov in Prešernove dobe, a največa in najširša podlaga slovarju so proizvodi zaprešernove dobe, trajajoče do danes, množne in obsejajoče izdelkov najraznejših vrst domače književnosti: pesniške, lepoznavske, znanstvene in praktične, katere slednje najbolj predstavlja časopisje slovensko. To so glavni književni viri, porabljeni v tem slovarju.

Ali najmenitnejši izvir gradivu za ta slovar je narodni jezik, kateri živi po slovenskih dolih in holmih, po naših hribih in ravninah. Stoprav sedaj previdamo, kakó bogata izrazov in izrekov je naša priprosta narodna govorica, koje samó nevedneži in bedaki proglašujejo za siromašno. Primerjaje bogati zaklad neposredno iz naroda crpljenih besed z onim, katerega se poslužuje naša navadna književnost, vsak pritrdi, da je prvi zaklad večji od slednjega, t. j. da ima naš prosti narod več besed v porabi nego naša književnost. Z objavo slovarskih, deloma ogromnih besednih zbirk se je naši književnosti otvoril nov razgled v bodočnost in ponudila se jej je nova velika sprava izrazov, katere samó treba izbirati in praktično porabiti. Pa še jedno, kar ni manjšega pomena, dokazuje ta slovar uprav sijajno. Reči se namreč sme, da od Arveža do Kopra in od Celovca doli do Karlovca živi jeden ter isti narod, govoreč jedno ter isto narečje „kájkavsko“, imenujoče se s historičnim narodnim imenom „slovensko“. Ne samó od Mure do Soče in od beneških hribov do ogerskih planjav smo jeden ter isti narod v etnografskem pomenu te besede, ampak tudi, da so takozvani „Kájkavci“ (katerim „kaj“ rabi za „što“) jedna nepretrgana narodna celota. Najjasneje to istino dokazujejo slovarji Habdeličev, Jambrešičev, Belo-

5. 45

so v zadnjih petnajstih letih dosegli. — „Deutsche Zeitung“, ki je postala glasilo nemških nacionalcev, pravi glede Celjskih paralel, da se bodo prav gotovo osnovali, če se jim ne bo v koalicijski drugi nihče upiral, kakor levicariji.

Shod mladočeske stranke.

Radikalno-napredni del mladočeske stranke ni zadovoljen s programom, kateri se je določil na shodu mladočeskib državnih in deželnih poslancev. Glasom poročila staročeskib listov je ta del začel na deželi veliko agitacijo, da se na shod zaupnih mož mladočeske stranke pošlje čim več pristašev radikalno-napredne frakcije. Na nekem shodu v Belcu pri Kraljevem Gradcu se je sklenilo prositi vodstvo mladočeske stranke, naj na shod povabi tudi radikalno-naprednjake. Taki sklepi so se storili tudi na treh drugih shodih. Ta agitacija radikalne frakcije je menda povod, da trde nekateri staročeski listi, da sploh ne pride do shoda zaupnih mož mladočeske stranke.

Javni napisi v Biali.

V gališkem mestecu Biali ima ondodna nemško-židovska stranka krmilo v rokah. Okraj je povsem poljsk, dobra polovica mestnega prebivalstva je poljske narodnosti, vendar pa se trudi vladajoča klika z vsemi silami, da obrani mestu nemško lice. Gališki deželni odbor je lani zahteval, naj mu občina dopisuje v poljskem jeziku. Občina se je tej zahtevi uprila in vlada je posredovala na korist Nemcem. Na Koroškem je hitro prisilila občino, da morajo deželnemu odboru nemški dopisovati. Sedaj je v Biali prišlo na razpravo vprašanje o javnih napisih. Okrajni zastop v Biali je poljsk in je zahteval, naj se napravijo dvojezični javni napisi. Mestna občina je to odklonila, sklicuje se na razsodbo upravnega sodišča glede Ljubljanskih javnih napisov.

Uredba uradniških plač.

Ministerijalna komisija, kateri se je posvetovati o uredbi uradniških plač, vzela je za podlago svojemu posvetovanju dotična predloga barona Czédika in posl. dra. Prombergerja. Czédik predlaga, naj se plača po trijeznih povišuje tako, da bi uradniki XI. činovnega razreda imeli plače 600, 700 in 800 gld., uradniki X. čin. razreda 900 in 1000 gld. Uradnik zadnjih dveh činovnih razredov dobil bi torej po dvanajstletnem službovanju 1000 gld. plače. Promberger predlaga, naj se za uradnike v XI. in v X. činovnem razredu določijo trije kvinkveniji, tako da bi bila plača v XI. razredu 700, 800 in 900 gld., v X. pa 1000, 1100 in 1200 gld. Uradnik bi torej po petnajstletnem službovanju dobil 1000 gld. letne plače.

Hrvatski sabor.

V predvčerajšnji popoldanski seji je zagovarjal ban premeščenje hrv. gimnazije z Reke na Sušak in ugovarjal, da se to zgodi na željo Madjarov ter bahato navajal, kar se je za njegovega vladanja storilo za Hrvatsko. Sabor je potem odklonil Bartičev amandement in odobril predlogo. Pri razpravi o predlogi glede odložitve občinskih volitev v raznih mestih je vprašal dr. Frank, ali hoče vlada predlogo o premembah mestnih statutov pravočasno priobčiti, da jo morejo poslanci studirati, kar je ban obljubil. Predloga se je vzprejela. V včerajšnji seji je interpeliral dr. Frank glede kopališča Cirkvenica, kateremu hoče madjarska družba dati madjarsko lice, in glede tobakne tovarne v Senju.

Vnanje države.

Srbske homatije.

Šele nekaj dni je tega, kar je vrli razkralj Milan zapustil Srbijo na veliko vezelje vseh prebivalcev te dežele. Hitel je v Pariz, da se malo raz-

stencev in Megiserjev. Kdor nam torej ugovarja, da svojemu jeziku pridevamo „hrvatskih“ besed, temu se sme očitati, da našega narečja ne pozna, kajti kar si mi pridevamo iz hrvaščine, to zajemljemo iz lastnega, iz svojega zaklada besednega. To je zvedencem in jezikoslovcem sicer že zdavna znano, a to istino sijajno potrjuje oni del našega slovarja, kateri je crpljen iz živega narodnega vira, kar najbolje kaže Cafova in Miklošičeva zbirka besed. To istino treba vedno in vedno ponavljati in v obrambo naše pismenosti naudarjati. Kdor tiči v svojem rojstvenem kotu ali kdor ni imel prilike potujoč ali knjige čitajoč o tem se poučiti, ter naše narečje pri njegovem viru t. j. sredi ljudstva spoznavati, temu se vé bode vse „hrvaško“, kar ni čul v svoji zakotni vasi.

Iz vseh teh razlogov je velika važnost našega slovarja razvidna. To delo zasluži, da si je omisli vsaka izobrazena slovenska hiša. Takošna dela niso mimogredne prikazni in se ne ponavljajo, rekel bi celó, niti vsako stoletje. Naš najnovejši slovar bode jeden najtrdnjših temeljev narodnega našega jedinstva in naše celokupnosti. Tudi ni treba imeti proroškega duhá, ako se trdi, da bode Wolfov slovar v kratkem igral prevažno in merodajno ulogo pri vsem in vsakem našem kulturnem gibanju.

V Celju, 25. julija 1894.

Dr. Janko Pajk.

vedri, kajti potreben je bil počitka, saj je imel v Srbiji mnogo dela pa malo ali nič zabave. Ko je odhajal, prišla sta na kolodvor samo ministra Nikolajević in Lužanić, drug se ni nihče zanj zmenil. Komaj je bil Milan prestopil srbsko mejo, raznesle so se zopet govorice o krizi v ministerstvu. Trdi se, da je Nikolajević podal ostavko, ne zato, da bi on odstopil, nego da na ta način potisne iz ministerstva tiste nekatere liberalce, ki še v njem sede. Nikolajević stoji skalo trdno in jedini, ki bi ga mogel podreti, je finančni minister, Vukašin Petrović, kateri je sedaj Milanov ljubljenelec. No, Milanova ljubezen za finančne ministre je lahko umljiva. Da so te vesti resnične, svedoči, kar smo že včeraj javili, da namreč Milan ne misli več iti v Karlove vane krepiti svoje telo, ampak da se vrne že te dni iz Pariza v Beligrad. Uzroki morajo biti zelo tehtni.

Bolgarska.

Te dni je bil Stambulov obsojen na 25 fran-kov globe. To ni prva njegova obsodba. Ko je bil namreč še trgovski pomočnik v Bukureštu, obsojen je bil radi poneverjenja na šestmesečni zapor. Rumunska ga je takrat iztirala in tako je ta mož prišel v svojo domovino nazaj in se posvetil politiki. Sedaj ga čaka še cela vrsta tožb. Poročevalec „Mosk. Vedomosti“ javlja, da se je vložilo že jako mnogo tožb proti Stambulovu in da je pričakovati skandaloznih razkritij. Žena Stambulova je tudi tožila na ločitev zakona. Tudi iz prvih let Stambulovljevega vladanja prihajajo razne pikanterije na dan. Ko je bil Stambulov po odpravi Batenberžana regent, hotel je na bolgarski prestol spraviti bivšega generalnega guvernerja Rumelije Aleko pašo Bogoridesa. Sesla sta se v to svrbo v vlak, ki vozi iz Ruščuka v Varno. Stambulov je staremu in jako bogatemu Bogoridesu obljubil in mu zagotovil volitev s pogojem, da njega, Stambulova, adoptira kot sina. Bogorides ni imel otrok, a vzlic temu ga je predlog Stambulova užalil, da ni hotel o celem projektu nič več slišati. — Rečenega lista poročevalec javlja tudi, da je govoril z nekim urednikom, ki je bil obiskal posamne ministre. Vsi ministri so rekli uredniku, da je porazumljenje z Rusijo neobhodno potrebno in izrazili nadejo, da se doseže. Rusija bo od prejšnjih svojih tirjatev gotovo nekoliko odnehala. Ministri sodijo, da bo mogoče doseči prestop prestolonaslednika k pravoslavni cerkvi in računajo zlasti na pomoč Koburzanove soproge, jako pametne in izobražene dame. Za sedaj neče vlada porazumljenja z Rusijo postaviti na prvo mesto v svojem programu, ampak stori to šele potem, ko bo dežela očistena Stambulovstva.

Obsedno stanje v Siciliji.

Guverner Sicilije, general Mora, ki se je mudil več tednov v Rimu, se je sedaj vrnil v Sicilijo. To se zmatra za dokaz, da je vprašanje gleda razveljavljenja obsednega stanja na Siciliji rešeno ugodno. Najnovejša poročila javljajo, da izide že tekom prihodnjega tedna dotični dekret, amnestija pa se izda šele na jesen.

Dopisi.

Z Bolškega, 18. julija [Izv. dop.] (Volilni shod v Bolcu.) V tem dopisu se bom bavil jedino le s Soškim kuratom Karlom Perinčičem, ki je tudi čitateljem „Slov. Naroda“ že iz l. 1888. znana oseba. Takrat je ta gospod bil še le v semenišči, a že takrat se je lasal z nekaterimi Vašimi dopisniki iz Kobarida, ki niso hoteli verovati v njegovo modrost in prosvitljenost, s katero je hotel osrečevati na levo in desno. Ko je prišel za kapelana v Bolc, imel je takoj z bivšim dekanom, prezaslužnim mons. Ivanom Kumarjem oduren nastop, da mu je ta pokazal vrata. V svoji službi kot kapelan hotel je vso modrost v verskih in cerkvenih rečeh le on imeti, vsi drugi niso znali nič; zato si je kmalu odbil od seba vse duhovne sobrate v okraju. Ker je hotel dalje v društvih le on in jedini on nekaj veljati in znati, obrnili so mu hrbet tudi tržani in ostal je — sam. Že kot kapelan je pa naredil kratek in jasen račun, kako pride v nekaterih letih do dekanske časti. Brez šale, resnico govorim! Račun je tak-le: Jedno leto kaplan v Bolcu, 1—1½ leti vikar v Trenti, 2—3 leta kurat v Soči — in potem, no potem bom takoj kompetiral za dekana v Bolc. Ni hudnika, da ne dobim, zakaj pa imam v Goriškem semenišču mej vsemi duhovniki morebiti jedini „freien Tisch und freies Bett“? — Mož se ni motil v teh računih; kakor je naprej povedal, tako se je zgodilo — tako moč imajo njegove službe za — gospode v Goriškem semenišču. V zahvalo pa mora tako plesati, kakor godejo v semenišču, a to dela z največjo gorečnostjo. L. 1891. je kot tajnik v Trenti v pisnih pod uradno firmo agitiral za Tonklija in s tem prihranil poštno znamke. Na katoliškem shodu se je odlikoval s tem, da je prinesel prvi pozdrav iz zapuščene Trente, kjer nihče še pojma ni imel o tistem shodu. — Najbolje se je pa odlikoval pri polaganju računov v Trenti in Soči, katerih do danes še ni vkljub mnogemu drezanju.

Na vse tri nove zvonove v Soči, za katere je daroval g. Jonko 1000 gld., je namazal svoje imé namesto Jonkovega. — Iz Bolške čitalnice so ga odpravili, jednako ravno 8 dni pred shodom iz družnice sv. Cirila in Metoda, ker je vselej nastal pravi pravcati ravn in kava, ako je došel op poleg, tako je divjal proti društvom in raznim častitim osebam. — Toliko za uvod, da bo vsak čitatelj pobliže poznal tega vrliga učenca znane Goriške šole. Če tudi vé, da je revček čisto osamljen v vsem okraju, da je celo v Soči povsem sam, da si so tam-kaj doslej vsi duhovniki izstrastno izhajali, vendar je prišel tudi na shod, kakor se je videlo, pripravljen in odločen, da ostane zvest svoji navadi in da tudi tu uzroči škandal. To se mu je posrečilo, kakor se lahko posreči vsakomur, ali dosegla bi ga bila tudi kmalu nemajhna čast, da bi ga bili volilci vrgli iz dvorane, ne ve se ali čez balkon doli na trg ali pa po stopnicah doli v vežo, kjer bi si lahko ohladil prevročo kri. — To se je zgodilo tako-le: Ko je končal posl. dr. A. Gregorčič poročati, oglasil se je Perinčič za besedo. Prve besede so bile že drzna in zlobna provokacija. Dejal je gorjansko zasurovelim, zbadljivim, izzivajočim glasom. „Oglasil sem se za besedo — in dobil sem jo — — pa kako!“ (Vrišč po dvorani: No, kako!) Ko je preblagorodni gospod dr. vitez Tonkli (Tiho, tiho) skliceval volilne shode, imel je hvalevredno navado, da je dal izbrati predsednika in zapisnikarja, ne pa kakor daues — — —. Ni mogel dalje; po dvorani je nastal velikansk šum. Volilci so glasno protestovali in klicali: To ni res, to je laž, laž!“ Perinčič hoče govoriti, ljudstvo ne pusti; na to začudenja se pripraviti s posamičnimi volilci, ti zopet reagujejo — nastane cel škandal. Predsednik miri, zastoj. Na to vzame predsednik Perinčiču besedo. — On: „Zakaj?“ — Preds.: „Zato ker ne govorite o stvarih, ampak kritikujete formalnosti, ki so povsem zakonite in jih tu varuje gospod vladni komisar.“ On še ni zadovoljen in kriči, naj vladni komisar govori (Smeh po dvorani.) Vladni komisar ga zavrne, da on nima besede, naj se usede. Perinčič na to zatuli kakor besen: „Saj se poznamo! Živio fabrika goriškega javnega mnjenja.“ — Po dvorani velikanski smeh in ironično ploskanje. Ko so volilci od vseh strani izražali svoje mnjenje, godel je Perinčič, kakor polh na žezitvi: „Pa bom še govoril, ako dobim besedo. Bomo videli, ali dobim besedo.“ In dobil jo je zopet — za drugo impertinenco. Ves bolški okraj ima jednega samega veleposestnika, vendar je grof Alfred Coronini prišel tudi v Bolc. Kar je govoril dr. A. Gregorčič, je govoril tudi zanj. — Ali glejte tega drznega — ne vem, kaj bi mu rekel — on se obrne z zlobnim obrazom in strupenim ogovorom do visokorodnega grofa A. Coroninija, češ, kaj bo govoril dr. Gregorčič zanj, sam naj pové, kakó je zastopal koristi — svojih volilcev. Na to infamnost drznega možicelja je nastal velikansk vrišč po dvorani: „Protestujemo, to je nesramno, to je infamno, ven z njim, ven z nemirnežem!“ — kričalo je razburjeno ljudstvo. Predsednik miri, kolikor more. Potolažijo se. — Perinčič nadaljuje in začne zbadati poslanca, češ, naj povesta svoj program (Klici: Kolikokrat naj še to storita!), naj povesta, kakó se obnašata nasproti novi šolski postavi (Klici: Saj je niste prebrali!), v kakih odnosjih je dr. G. s „Sočo“ (Živahen smeh), kam so izginile cestne doklade — in polno drugih rečij. Govoril je: „Mi bi radi vedeli . . .“, a klici so ga zavrili: „Kdo so tisti mi, saj ste sami!“ — Zopet mu shod ni pustil dalje govoriti, kajti ne le Perinčičevo govorjenje, ampak že surovi način in glas je tako razburil vse navzoče, da so nekateri že drli proti njemu. Zmešnjava. — Oglasi se g. Jonko, ki hoče Perinčiča javniti. Perinčič zarjave: „Nisem še končal!“ — Jonko: „Kdo bo poslušal vaše — kvante!“ Velikansk smeh po dvorani, ploskanje in živio klici. Kaj bom opisoval; v takem tonu je šlo še nekaj časa naprej — Perinčič sam nasproti celému shodu. Bati se je bilo vsek hip, da volilci prestopijo meje dopustnosti in da se zgodi nekaj, česar ni doživel pri nas še noben volilec, toliko manj duhovnik. Kaj je ostajalo družega, nego — zaključiti shod. To je zahteval tudi vladni komisar. Ko je predsednik zaključeval shod, povzdigali so volilci, duhovniki in drugi odličnjaki roke in prosili: „Ne zaključiti, ne zaključiti!“ Imeli so na redu še razne resolucije. — Ali shod je bil sklenjen. — Ljudje razkačeni planejo nad Perinčiča, kriče: „Ljulka, ljulka.“ — On je bil seveda žaljen in je kričal: „Tu me žaliyo,

jaz hočem besedo v obrambo! — Klic: „Dà, dà z Vami bi imel rad prav „fajn“ besedo!“ Mej tem nekaj oseb dere k Perinčiču s klici: „Ven ž njim, ven ž njim!“ Nevarnost je bila tu največja, da se zgodi kaj hudega, a tu prikoči vladni komisar g. Cuvar, ki Perinčiča mej velikim nemir in šumom ekspedira iz dvorane. Tudi ž njim se je začel prepirati, dokler ni komisar porabil svoje uradne oblasti in dejal: „Ukazujem v imenu postavbe, da se takoj odstranite iz dvorane.“ Župan s Srpenice je stopil pred poslance, prosil jih, naj si nikar ne jemlje k arcu, kar se je zgodilo, kajti nesrečni človek je sam v vsem okraju, a še on je tujec in ne Bolčan, zagotavljal ju, da volilci vsega okraja so složni in jedini za njima in to jedinstvo naj shod dokaže z navdušenimi „Živio!“ — In trikrat je zagrmelo kakor iz jednega grla po dvorani! In ko so končali, zaklical je vikarij č. g. Kurinčič: „In še jedenkrat živio.“ In zopet je grmelo! Tako presrečne ovacije ni videti tako kmalu. Vse je drlo k poslancema, da jima stisne roko. Po celem Bolcu se je kakor blisk raznesla novica o novem junaštvu Perinčičevem. Staro in mlado, žene in možje, vse je govorilo le o Perinčiču. Slaven mož, kaj ne? On pa je sedel do 9. ure doli v nekem kotu. Koliko jih je moral slišati. Ljudje, ki so hodili mimo, so se zaničljivo ozirali v njega in zabavljali na načine, da jih tu ne smem omenjati. V isti sobi so se pozneje zbrali pevci, duhovniki — a nihče ga ni pogledal, ostal je pri mizi sam, dasi ljudje niso imeli kam sesti. Značilno, kaj ne? Zaslužena kazen, samo škoda, da ne bo nič pomagala. Perinčič misli, da si s tem služi dekanško mesto uprav v Bolcu. — Zató so se ta dan slišale po Bocu šale, češ: „Bolčani, le varujmo gospoda dekana, sicer dobimo Perinčiča. Joj, ali bi Bolc zaslovel — na kozlih, katere bi prekucaval.“ — Večerna zabava je bila veličastna, samo škoda, da je gostilničar priredil na svojo pest ples. Ta je mnogo pokvaril. — Drugo jutro so poslanci in drugi gostje odšli mej živahnimi Živio-klici zbranih Bolčanov. Ta dogodek naj si dobro zapišejo za uho nekateri krogi, ki menijo, da bo ljudstvo mirno gledalo njihove burke. Ta shod je dal „Slovenčevim“ pisarjem z Goriškega dovolj po nosu, da bodo odselej gotovo previdnejši v svojih spletkah, sicer se utegne še marsikomu pripetiti žalostna uloga — nesrečnega gospoda Korla iz Soče.

Domače stvari.

— (Iz Podgrada v Istri) nam je sinoči — žal, da že prepozno za včerajšnjo številko — došlo brzojavno sporočilo, da je Tržaško namestništvo razpustilo ondotni občinski zastop. Stvar ni prišla nepričakovano.

— („Slovenčeva“ raca.) Uredništvo „Slovenca“ je spustilo včeraj prav lepo časnikarsko raco „o prepovedanem posebnem vlakcu iz Celja v Postojino“, katera je veselo splavala. Kakor se nam poroča iz zanesljivega vira, merodajnim krogom dozdaj ni ničesar znano o kaki taki prepovedi, ki bi bila tudi neutemeljena pri sedanjem ugodnem zdravstvenem stanju v naših krajih.

— (Moška Št. Jakobsko-Trnovska podružnica sv. Cirila in Metoda) bode imela svoj občni zbor dne 30. t. m. ob 6 uri zvečer v prostorih katoliške družbe, Stari trg št. 13 s sledečim vzporedom: Nagovor prvomestnika. Poročilo zapisničarja. Poročilo blagajnika. Volitev prvomestnika in njega namestnika. Volitev zapisničarja in njega namestnika. Volitev blagajnika in njega namestnika. Volitev zastopnikov k veliki skupščini. Volitev dveh pregledovalcev računov. Posamezni nasveti.

— (Dnevni red občnemu zboru „Zaveze gasilnih društev kranjskih“) ki se bode vršil — kakor smo že javili, — dne 12. avgusta letos, ob 10 uri predpoludne v mestni dvorani je: 1.) Računsko poročilo. 2.) Poročilo blagajnikovo. 3.) Volitev odbora za l. 1894/5. 4.) Posamezni nasveti.

— (Kronski darovi družbi sv. Cirila in Metoda.) Uredništvu našega lista je poslala: G. Zof Kveder v Retjah v Loškem potoku 40 kron, nabrane povodom nove maše č. g. Frana Knava na Hribu. — Živela vrla nabiralka in rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

— (Zgradba nove deželno-brambovske vojašnice v Ljubljani.) Dne 28. t. m.

bode v tukajšnji deželno-brambovske vojašnici imela svoj prvi uradni dan mešana lokalna komisija za ustanovitev zgradbenega načrta za novo deželno-brambovske vojašnice v Ljubljani v smislu določb §. 5. izvršilnih naredb k zakonu z l. 1879. o nastanjevanju vojakov. Vojaški člani te komisije so: Poveljnik 5. dež. brambovskega polka, kot zastopnik dež. brambovskega poveljništva in predsednik brambovskih članov komisije; poveljnika dež. brambovskih batalijonov št. 24 in 25. in evidenčni in upravni častniki teh batalijonov, dalje sanitarno dež. brambovske službe opravljajoči vojaški zdravnik; stotnik ženijskega štaba g. Jož. Franc, kot tehničen svetnik, ekonomični poročevalec, dež. brambovski višji intendant I. razreda g. Em. Valduga. Dalje so v komisiji člani, katere imenujejo deželna vlada, deželni odbor in mestni magistrat.

— (Darilo.) Odbor „Zaveze gasilnih društev“ podaril je v svoji zadnji seji 22. t. m. članu g. K. Achschinu prstan z diamantom v priznanje njegovih zaslug za gasilstvo.

— (Goldinarski bankovci.) Dunajski uradni list z dne 24. t. m. je prijavil naredbo, s katero se devljejo iz prometa državni bankovci po 1 gld. Z včerajšnjim dnem je prenehalo izdavanje teh bankovcev in jih državne blagajnice in uradi ne smejo več izdajati. V zasobnem prometu morajo se vzprejemati do 31. decembra 1895. l., potem pa ne več. Državne blagajnice in uradi pa jih vzprejemajo še do 30. junija 1896. l. kot plačilo, ali pa se zamenjavajo proti srebru pri menjalnih blagajnicah. Od julija 1896. l. do 31. decembra 1899. l. se bodo vzprejemali goldinarski bankovci samo še pri državnih menjalnih blagajnicah in pri skupni centralni blagajnici na Dunaji. Pozneje se pa ti bankovci ne bodo nikjer več vzprejemali ali zamenjavali. Goldinarskih bankovcev je zdaj v prometu kakih 59 milijonov, izmed katerih jih je kake 3 milijone v državnih blagajnicah.

— (Vročina.) Predvčerajšnjim in včeraj smo imeli najbolj vroča dneva letošnjega poletja, namreč 30.6° in 31.9° C. toplote. Tudi danes pripekalo je solnce prav pošteno in temperatura ni zaostala za omenjenima dnevnoma.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 15. do 21. julija. Novorojencev je bilo 17 (= 27.56‰), umrlih 12 (= 19.76‰), mej njimi so umrli za vratice 1, za jetiko 3, za vnetjem sopilnih organov 1, za želodčnim katarom 2, vsled starostne oslabelosti 2, za različnimi boleznimi 2. Mej umrlimi so bili tujci 3 (= 20‰), iz zavofov 5 (= 41.7‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli za ošpicami 3, za škrlatico 1, za vratice 4.

— (Šolska poročila.) Na čveterorazredni deški ljudski šoli v Škofji Loki je bilo koncem minulega šolskega leta 290 učencev. Tretji razred je imel dva oddelka. Poučevali so vodja g. Pr. Pápa, 1 katehet in 3 učitelji. Za višji razred vrlo sposobnih učencev je bilo 39, sposobnih 176, nesposobnih 61, neizprašanih 14. Za prestop v srednje šole se je oglasilo 19 učencev. — Obrtno nadaljevalno šolo istotam je obiskovalo v pripravljalnem tečaju in v 2 razredih 69 učencev, mej letom izstopilo jih je 14. Učenci pripadali so 18 raznim obrtom. Za bližnji razred je bilo sposobnih 33, nesposobnih 18, neizprašani 4. Poučevali so 4 učne moči. — Na c. kr. deški ljudski šoli v Trstu je bilo 1118 učencev v 21 razredih, oziroma oddelkih. Italijanov je bilo 693, Slovencev 239 in 203 Nemci. — Meščanska šola v Celji je imela v 3 razredih 96 učencev. Slovencev je bilo 54, Nemcev 38. Poučevalo je z ravnateljem 7 učnih moči. Slovenščina je bila samo za Slovence obvezni predmet, poučni jezik pa je navzlic večini slovenskih učencev — nemški.

— (Iz Idrije) se nam piše: Dne 29. t. m. popoldne ob 5. uri priredila sl. Idrijska narodna čitalnica in sl. delalsko bralno društvo na vrtu župana gosp. Fran Didiča došlim gg. učiteljem in gospodinam učiteljicam k okrajni učiteljski konferenci koncert, h kateremu se vabijo vsi člani sl. Idrijske narodne čitalnice in sl. delalskega bralnega društva. Pokažimo z mnogo udeležbo našim vrlim gostom, da spoštujemo in čislamo narodno učiteljstvo.

— (Šolski vrtovi na Kranjskem). Šolskih vrtov imajo posamični okraji: Novomeški 27, Postojnski 26, Kočevski 22, okolica Ljubljanska 21, Kamniški 19, Logaški 18, Črnomaljski 16, Krški 15, Litjski 13, Kranjski 12, Radovljški 5, mesto Ljubljansko 1.

— (Za lovce.) Te dni je ustrelil stotnik gosp. Canič pri Repentabru v sežanskem okraju velicega mrjasca, ki se je že dlje časa klatil v tamošnjih krajih. Ta divjačina je jako redka prikazen v teh krajih.

— (Razveljavljena prepoved.) Deželna vlada je popolnoma razveljavila prepoved uvaževanja prascev iz samoborskega okraja v krški okraj, ker se je dognalo, da so v občini Podvrh pri Samoboru se pojavili le posamični slučaj kužne bolezni.

— (§ 19. tisk. zak.) Sklicuje se na ta paragraf našega tiskovnega zakona, drzne se dandanes vsak očiten pritlikavec že tajiti resnico, če jo je natisnil kak list. Zadnjič nas je s takim popravkom počastil Celjske tiskarne lastnik Joh. Rakuš, dočim ga drugim listom ni poslal. Danes nam pošlje neki E. Hinterholzer iz Maribora ta le popravek: „Na podlagi §. 19 tiskovnega zakona prosim, da sprejmete sledeči popravek: Ni res, da bi „Štajerski kmet“ kaznjence za botra imel. Ni res, da bi bil kak kaznjenec ali kdo v kaznilnici nastavljen le eno vratice za naš list napisal. Ni res, da bi bil kaznjenec Fritz, ki je nam popolnoma neznan, v ta namen kako naročilo dobil. V Mariboru 25. julija 1894. E. Hinterholzer, urednik „Štajerskega kmetu.“ — Kar smo o tej stvari pisali, je bilo posneto po listih, ki imajo priliko biti informovani. V tistih listih še nismo čitali popravka, zato pa tudi ne verjamemo, da bi ta Hinterholzer nam pisal resnico, drugod pa pustil veljati neresnico.

— (Savinjska podružnica „Slovenskega planinskega društva“) ima v nedeljo, dne 29. julija 1894 ob 4 uri popoldne v gostilni gosp. Alojzija Goričar-ja v Mozirji svoj prvi občni zbor. Vzpored: 1. Pozdrav načelnika. 2. Prečitane potrjenih društvenih pravil. 3. Poročilo o dosedanjem delovanju. 4. Poročilo blagajnika. 5. Črtice iz Savinskih planin, govori g. Fr. Kocbek. 6. Volitev odbora. 7. Nasveti in predlogi.

— (Tamburaški koncert v Brežicah) na vrtu hotela Klembas se je obnesel prav sijajno in je došlo toliko domačih in vnanjih rodoljubov, da skoro ni bilo dobiti prostora. Tamburaši so prav izborno udarali, domači pevci pa so združeni s pevci Kostanjeviške čitalnice pridali nekoliko krepkih zborov. Bil je prav vesel dan za Brežice in za došle goste.

— (Prostovoljno gasilno društvo v Brežicah) je pred kratkim zaspalo. Tudi nemški komando ni društva rešil smrti.

— (Davek na bicikle) namerava se uvesti na Štajerskem. Deželni odbor že menda pripravlja načrt zakona za obdačenje kolesarjev ter ga hoče predložiti v bodočem zasedanju deželnega zbora.

— (Zdravstveno stanje.) V Gradcu se je pokazalo nekoliko slučajev črvesnega legarja pri prvi kompaniji tamošnjega batalijona 27. pešpolka, ki je nastanjen v takozvani „Dreihacken Kaserne“. Vojašnica se je izpraznila in se bodo vodnjaki bakteriološko preiskali.

— (Pri veselici „Tržaškega Sokola“) ki jo priredi v nedeljo dne 29. t. m. na vrtu restavracije „Narodnega doma“ pri Sv. Ivanu, sodelujejo Svetoivanski tamburaši, pevski zbor, orkester in Sokolovi telovadci. Vzpored je torej prav zanimiv in raznovrsten. Po končanem vzporedu bode prosta zabava s plesom.

— (Na smrt obsojen) je bil v Oseku Filip Pajič, ki je dne 17. aprila ustrelil soprogo nadzornika biskup Strossmayerjevega zverinjaka gosp. Stjepana Strossmayerja. Obtoženi je hotel najprej utopiti Stjepana Strossmayerja samega, ki se je pa obranil napada. Potem pa je Pajič letel domu in ustrelil soprogo nadzornikovo. (Umorjene sin gosp. Josip Strossmayer je tiskarski stavec v Ljubljani.)

— (Razpisane službe.) Mesto glavnega učitelja na c. kr. učiteljsku v Kopru s početkom šolskega leta 1894/5. Glavna učna predmeta sta matematika in fizika. Prošnje na naučno ministerstvo z dokazom sposobnosti za pouk v slovenskem in nemškem učnem jeziku do dne 15. avgusta okr. šolskemu svetu za Istro v Trstu.

Slovinci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Petdesetletnica prvega bolgarskega časnika.) Te dni se je praznovala v Sofiji slovesno petdesetletnica prvega bolgarskega časopisa. Bivši minister Burenov, najstarejši bolgarski časnikar je govoril slavnostni govor.

* (Premetena sleparija) prišla je te dni na dan. Ob svojem času so poročali časopisi o drzni tatvini pri odvetniku Stepanu v Piseku. Tatovi so ulomili v hišo in odnesli 4000 gld. Kuharico Stepanovo so našli ljudje brez zavesti in zvezano. Zdaj pa je obstala po več ur trajajočem zaslišanju kuharica, da je sama ukradla in skrila dotično vsoto, potem pa celo komedijo privedla tako, da bi odvrnila vsak sum od sebe.

* (Vročina.) Poslednje dni je bila tudi v Italiji silna vročina. V Benetkah so imeli 31°, v Milanu 38°, v Palermu 34°, v Florenci 35° in v Brindisi 36° C. toplote.

* (Lurloška aféra.) o kateri se je že itak govorilo premnogo, se je končala s tem, da je načelnik društva „Die Schöckelfreunde“ odstopil od tožbe in to po razpravi, ki se je vršila pri okrajnem sodišču.

* (Iz Karvinskih premogokopov) V rovu „Františka“, kjer je delalo več delavcev, so se pripetile nove eksplozije in so morali vsi delavci ostaviti rov, ki se je zopet hermetično zaprl. Ogenj torej menda še zdaj ni popolnoma ugasnil v nižjih delih jam. Ponesrečeni ni nikdo.

* (Vrta notarska komora.) Iz Szegedina se poroča, da je justični minister odredil disciplinarno preiskavo proti vsem članom tamošnje notarske komore.

* (Umor v sodni dvorani.) V Palermu vršila se je pri tamošnjem prizivnem sodišču obravnava proti načelniku gasilnega društva Giuseppe Anastasiju, ki je zapeljal 16letno dekle. Prizivno sodišče je potrdilo prvotno obsodbo glasečo se na 2 1/2 leta teške ječe. Ko se je razglasila sodba, skočil je Anastasij, ki je prišel v polni uniformi k obravnavi, proti dekletu in je mahnil večkrat s sabljo po glavi, da se je nesrečnica mrtva zgrudila.

* (Dowe-jev neprestreljivi oklep.) Pri novih poskušajah na streljišču Spandauke komisije za preskušnjo pušk je major Brinckmann na 600 metrov daljave popolnoma prestrelil Dowe-jev oklep, ki je dozdaj veljal kot neprestreljiv.

Brzjavke.

Dunaj 26. julija. Trgovinska bilanca avstrijska za prvo polletje 1894. je za 32 milijonov slabša, kakor bilanca za isto dobo lanskega leta. Uvoz se je pomnožil za 27 milijonov, izvoz se je zmanjšal za 5 milijonov.

Zagreb 26. julija. Zasedanje hrv. sabora se je zaključilo.

Rim 26. julija. Komisija generalov, sestavljena, da nasvetuje, kje bi bilo pri vojski kaj prihraniti, je dogotovila svoje delo. Nasvetuje prihrankov vsega vkupe okoli 6 milijonov lir. Posamni ministri so načelnikom uprave dotičnih resortov naročili, naj do meseca oktobra izdelajo predloge o reorganizaciji centralne uprave. Vlada upa, da bo pri centrali prihraniti 25 milijonov lir.

Pariz 26. julija. Pri razpravi o zakonu zoper anarhiste je posl. Jauré predlagal, naj se poslanci, senatorji in ministri, ki se dajo podkupiti ali zagovarjajo ali se udeležijo nehotnih financijelnih kupčij, kaznujejo kakor anarhisti. Jauré se je skliceval na panamsko afero in na bivšega ministra Rouvierja. Jour-

dan je Rouvierja osebno razžalil, vsled česar ga je Rouvier pozval na dvoboj, toda stvar se je iz lepa poravnala. Jauréov predlog je zbornica zavrgla.

Pariz 26. julija. Vlada je odposlala večje število policijskih agentov v London, ker je prišla na sled veliki zaroti, pripravljajoči nov atentat.

Berolin 26. julija. Amerikanske zavarovalnice opusté svoja zastopstva na Pruskem, češ, da jim je vlada glede garancije naložila pretežke pogoje. Bivšega ruskega konzula v Kraljevcu, Noltona, je policija iztirala, baje ker si je z nekim ruskim admiralom ogledal vojni pristan Pillau. Tudi Noltonova žena se je iztirala.

London 26. julija. Japonsko brodovje je bombardiralo razna Korejska mesta. Boj v Soculu še ni dognan. Japonska vojska se približuje Kineški. Brodovja evropskih veselil se združijo, da varujejo promet v nekaterih pristanih.

Narodno-gospodarske stvari.

— Proti trtni uši. Hrvatskemu saboru se je predložil načrt zakona, ki določuje, kako priti v okom trtni uši in obnoviti opustošene vinograde po novih nasadih z ameriškimi trtami. Namen zakonu je pospeševati, kolikor le mogoče, regeneracije vinogradov, ker je to jedino dozdaj poznato sredstvo proti veliki škodi, katero prouzročuje trtna uš.

— Vinske cene na Francoskem. Na južnem Francoskem je padla cena navadnim vinom tako nizko, kakor nikdar poprej. Celo v Siciliji in v Apuliji niso imela vina v najbolj neugodnih letih 1892 in 1893 tako nizkih cen, kakor zdaj na Francoskem. V departementih Aude in Herault se prodaja hektoliter po 10—7 frankov. V Narbonni je padla cena celo na 6 in 5 1/2 frankov, po kateri poslednji ceni se je prodalo 3000 hektolitrov.

Tuji:

25. julija.

Pri **Slonu:** Sebering, Bauer, Polarek, Fischer z Dunaja. — **Globočnik iz Velikih Lašč.** — Hoffmann iz Rudolfovega. — **Kotnik iz Vrhnike.** — Schwabl iz Brna. — **Blau iz Reke.** — Santi, Lorenzutti, Persich iz Trsta. — **Altmann, Steizer iz Budimpešte.**

Pri **Mališču:** Röttinger, Pfeifer, Maschner z Dunaja. — **Dr. Micula, Fesch iz Trsta.** — **Bzjak, Zambani, Pahor, Doida, Wentzel iz Gorice.** — **Atteneder iz Maribora.** — **Onleday iz Pariza.** — **Zohec iz Špeta.** — **Loos iz Prage.**

Pri **bavarskem dvoru:** Pirschitz iz Kočevja. — Vidmar iz Kočevja.

Pri **južnem kolodvoru:** Kohn, Karasek z Dunaja.

— **Devetak iz Trsta.**

Pri **avstrijskem cesarju:** Jrsenček iz Trebnja.

— **Schelesnikar iz Tržica.**

Umrli so v Ljubljani:

25. julija: Helena Atzler, voj. rač. oficijala hči, 3 mesece, Križevniške ulice št. 9.

V deželni bolnici:

23. julija: Matija Žonta, gostač, 66 let.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
25. julija	7. zjutraj	737 2 mm.	20° 2° C	sl. svz.	jasno	0-00 mm.
	2. popol.	735 8 mm.	31 9° C	sl. svz.	jasno	
	9. zvečer	734 1 mm.	23 3° C	sl. zah.	jasno	

Srednja temperatura 25° 1', za 5° 5' nad normalom.

Dunajska borza

dné 26. julija t. l.

Skupni državni dolg v notah	98	gld. 40	kr.
Skupni državni dolg v srebru	98	50	
Avstrijska zlata renta	122	40	
Avstrijska krona renta 4%	97	85	
Ogerska zlata renta 4%	121	55	
Ogerska krona renta 4%	96	05	
Avstro-ogerske bančne delnice	1015	—	
Kreditne delnice	362	25	
London vista	124	70	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61	20	
20 mark	12	22	
20 frankov	9	92 1/2	
Italijanski bankovci	44	25 1/2	
C. kr. cekini	5	90	

Dne 25. julija t. l.

4% državne srečke iz l. 1864 po 250 gld.	149	gld. —	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197	—	
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127	60	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	—	
Kreditne srečke po 100 gld.	196	75	
Ljubljanske srečke	24	50	
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	50	
Akcie anglo-avstr. banke po 200 gld.	161	—	
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.	310	—	
Papirnat rubelj	1	33 1/4	

Dobro ohranjen

glasovir

se takej najceneje prodá. (E05—1)

Cesarja Jožefa trg št. 2, II. nadstropje.

Čisto prešičevo mast kilo po 64 kr., **razsekano záseko** kilo po 54 kr., **domače na pol suhe klobase** po 9 kr. (806—1)

pošilja proti poštnemu povzetju

Janko E. Sirc v Kranju.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

P. r. št. 9860 z l. 1894.

S 1. avgustom t. l. ustavi se mej **Stražo** in **Rudolfovim** promet mešanega vlaka št. 2451, kateri je do sedaj vsak dan iz Straže ob 4 uri 3 min. zjutraj odhajal, ter isti od tega dne na omenjeni progi **ne bode** več prometoval.

Nasproti pak vozita od dne 1. avgusta t. l. na prog:

Rudolfovo-Straža

vlaka št. 2463 in 2464 z osebnim prevažanjem vsak dan po sled-čem voznem redu:

M. 2464 1. 2. 3.	Km	Postaje	M. 2463 1. 2. 3.
826	—	iz Rudolfovega v	1028
846	9	v Stražo iz	1008

V Beljaku, meseca julija 1894.

(4—167)

C. kr. železniško prometno ravnateljstvo.

Tovarniška zaloga
šivalnih strojev in
1038 **velocipedov** 42
IVAN JAX
v Ljubljani, na Dunajski cesti št. 13.
— Ceniki zastoj in poštnine prosto. —

Št. 14 952.

Oklic.

V. 1/1894.

C. kr. za m. del. okrajno sodišče v Ljubljani naznanja, da sta se za izvršitev z odlokom veleslavnega c. kr. deželnega sodišča v Ljubljani z dné 9. junija 1894, št. 5244, dovoljene javne dražbe v konkurzno sklado **Jožefa Tribuč-a** iz **Gline** spadajočih zemljišč vlož št. 240 in 174 katastr. obč. Vič določila dva naroka, prvi na

22. avgusta 1894

drugi na

26. septembra 1894

vsakokrat od 11. do 12. ure dopoldne pri tem sodišču s pristavkom, da se bodo zemljišča pri prvem naroku le za ali nad cenilno vrednost po **13.691 gld. 70 kr.**, oziroma **367 gld. 36 kr.**, pri drugem pa tudi pod njo prodajala.

Dražbene pogoje, cenilni zapisnik in izpisek iz zemljiških knjig moči je vpogledati v navadnih uradnih urah pri tem sodišču.

Omenja se, da spada k prvoimenovanemu zemljišču **hiša št. 36 v Glincah**, katera stoji ob veliki cesti in je pripravna za trgovino z mešanim blagom in za gostilnico. K hiši spada veliko gospodarsko poslopje in vrt. Vsa poslopja so v najboljšem stavbnem stanu.

C. kr. za m. del. okrajno sodišče v Ljubljani

dné 4. julija 1894.

(78—2)

Najboljše se nalagajo glavnice

če se kupujejo

4% založnice gališkega zemljiško-kreditnega društva.

Iste donšajo

dobička več ko 4 odstotke

ter uživajo pravo

pupilarne varnosti,
se ne smejo obdačiti in niso fatiranju
podvržene,
se lahko vložé kot kavcija

in kot **vojaška ženitna kavcija**; razen tega je vsakih 100 gld. založnic zavarovanih po hipotekarni vrednosti 253 gld. 33 kr.

Založnice se dobivajo po vsakokratnem dnevnem kurzu pri

J. C. MAYER & S.

banka in menjalnica v Ljubljani.

(558—17)